

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

w sprawie T. N.

skazanego z art. 197 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 5 marca 2013 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 września 2012 r., Sąd Okręgowy w S. utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Z. z dnia 29 listopada 2011 r., uznający T. N. winnym przestępstwa określonego w art. 197 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i wymierzył mu karę 5 lat pozbawienia wolności. Wyrok ten zaskarżył kasacją obrońca skazanego.

Kasacja zawiera wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, przy czym wniosku tego nie umotywowano, wskazując jedynie, że za jego zasadnością przemawiają zarzuty podniesione w kasacji

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Samo wniesienie kasacji nie uzasadnia odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (art. 9 k.k.w.). Co prawda zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, a także orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji, lecz jest oczywistym, że instytucja tam ma charakter wyjątkowy i jej zastosowanie zależy od

ustalenia, że wykonanie wyroku mogłoby spowodować wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne dla skazanego skutki. obrońca skazanego nie wykazał w swoim wniosku, że wykonanie zaskarżonego orzeczenia mogłoby doprowadzić do takich skutków. Stopień zarzuconych uchybień nie jest aż tak poważny, a ich popełnienie nie jest aż tak oczywiste, by badanie sprawy przez pryzmat przesłanek określonych w art. 532 § 1 kpk przesądzało o konieczności odstąpienia od zasady bezzwłocznego wykonania prawomocnego wyroku i wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Dlatego Sad Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania szczególnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 kpk i z tych względów postanowił jak na wstępie.